A°. 1825. N°. 152.

ARNHEMSCHE COURANT.

Donderdag den 22. December.

TWEEDE KAMER DER STATEN-GENERAAL.

Vervolg en Slot der Zitting van den 15. December.

De heer *Dotrenge* spreekt in denzelfden geest als de heer *Reiphins*, aangaande het openbaar onderwijs en het *collegium philosophicum*, de reglementen voor de admodiatie van den accijns op het gemaal en het ontzeggen van het kiesregt. Hij spreekt voorts over de loterijen en herhaalt hetgeen daaromtrent in vorige zittingen is gezegd. Hij moet bij voortduring eene belasting [illegible] de behoeftige klasse inzonderheid treft en voor de zuidelijke provincien dubbel drukkende is, aangezien men daar twee loterijen heeft, terwijl er in de noordelijke provincien maar eene bestaat. Hij is verwonderd, dat de koninklijke loterij van Brussel slechts de som van *f* 700,000 heeft opgebragt, aangezien deze opbrengst onder het Oostenrijksche gouvernement veel aanzienlijker was. Hij deelt het gevoelen zijner medeleden, die zich verzet hebben tegen de overschrijving van de *f* 500,000 der jaarlijksche op de tienjarige begrooting, en vindt de uitgaven voor de academie te Leijden veel te hoog. Wat de vernietiging van drie of vier kleine semenarien, waar weetnieten onderwijs gaven, betreft, de spreker keurt dezen maatregel zeer goed, en doet opmerken, dat onze ware bisschoppelijke seminarien zijn opengesteld en dat dit voldoende moet wezen; dat er wijders, onder het Oostenrijksche bewind, insgelijks een collegie voor de wijsbegeerte te Leuven was en er geene de minste reden bestaat, waarom er thans niet een dergelijk zoude zijn. Hij merkt voorts aan, dat de professorale stoel der godgeleerdheid te Leuven, onder de regering van het huis van Oostenrijk, door het gouvernement werd begeven, en dat men het *collegium philosophicum* ten onregte vergelijkt met het algemeen seminarie van *Jozef den tweeden*, aangezien men in dit seminarie onderwijs gaf in de godgeleerdheid, terwijl in het *collegium philosophicum* onderwijs wordt gegeven in wetenschappen, welke met de eigenlijke godgeleerdheid niets gemeens hebben, hij keurt het overigens goed, dat de studenten twee jaren op het *collegium philosophicum* moeten blijven, en bestrijdt de gevoelens dergenen, die meenen, dat de ouderlijke magt door het besluit van den 14. Junij verkort wordt.

De heer *Fabry Longrée* vraagt het woord. Hij raadt in korte bewoordingen de gematigheid aan en doet de gevaren van overdrijving inzien.

De heer *Barthelemy* zal slechts weinige woroden spreken, omdat de stof uitgeput is. Hij zegt dan, dat hij de gevoelens van de heeren *Secus* en *Dotrenge* deelt, aangaande het reglement op de Provinciale Staten, alsmede van zoodanige zijner medeleden, die eenige aanmerkingen hebben gemaakt omtrent het verschil, hetwelk er gevonden wordt tusschen de reglementen op de admodiatie van het gemaal en de wet op die belasting. Hij beantwoordt de aanmerkingen van den heer *de Meulenaere*, omtrent de branderijen in de zuidelijke provincien, aangezien zulks een nader onderzoek verdient. Ten aanzien van het openbaar onderwijs, verlangde hij, dat het onderrigt in het Latijn en Grieksch verzeld ging van dat in de hedendaagsche talen, b. v. van het Engelsch, het Duitsch en het Italiaansch, aangezien ieder volk thans zijne taal beschaafd heeft en men niet meer, zoo als voor dezen, in het Latijn, maar in zijne moedertaal schrijft. Intusschen voegt de heer *Barthelemy* er bij, dat hij niet gaarne zoude zien, dat het onderwijs in de Grieksche en Latijnsche talen op de academien wierd nagelaten.

Z. Exc. de minister van binnenlandsche zaken bestrijdt de gemaakte aanmerkingen tegen het *collegium philosophicum* en verdedigt de maatregelen van het gouvernement dienaangaande, zeggende intusschen, dat de redevoering van de heeren *van Beelaerts*, *van de Kasteele*, *van Alphen*, *Reiphins* en *Dotrenge* hem ontheffen van de verpligting, om hieromtrent in meer bijzonderheden te treden.

Z. Exc. de minister van justitie betoogt (in het Hollandsch), dat het koninklijke besluit van den 14. Junij, omtrent het *collegium philosophicum*, in al deszelfs leden en deelen, overeenkomstig is met de bepalingen van art. 226 der grondwet, en men alzoo groot ongelijk heeft, met hetzelve als ongrondwettig te beschouwen.

De heer directeur-generaal voor de zaken van de katholijke eeredienst neemt ook het woord, om hetgeen de gemelde ministers gezegd hebben te ondersteunen.

Z. Exc. de minister van financien verdedigt vervolgens alle ontwerpen tegen de aanmerkingen, waarmede zij zijn bestreden. De minister begint met die van den heer *de Meulenaere* omtrent de branderijen, en verzekert, dat men het, ten aanzien van dit belangrijk onderwerp, niet volkomen eens is; dat hij dienaangaande gaarne zou worden voorgelicht; doch dat hij niet overtuigd is, dat het kwaad uit de wet voorvloeit. Hij ondersteunt het gevoelen van den heer *Barthelemy* te dezen aanzien. Z. Exc. beantwoordt vervolgens de aanmerkingen opzigtens de admodiatie van het gemaal — de overschrijvingen der 500,000, enz. Z. Exc. heeft in het Hollandsch gesproken.

De heer *le Hon* zegt, dat hij die taal niet verstaat, en verzoekt derhalve den minister de goedheid te hebben, in het Fransch te herhalen, hetgene hij gezegd heeft ter beantwoording van de door hem gemaakte aanmerking omtrent het gemaal.

De minister zegt in het Fransch dat het departement van ontvangsten niet geantwoord heeft op het verzoek, door de Staten der provincie Henegouwen, ten aanzien der admodiatie, gedaan.

De heer de *Meulenaere* is zeer te vreden over het rondborstige antwoord van den minister omtrent de branderijen, en hoopt dienvolgens verbeteringen in de wetgeving daaromtrent.

De discussie wordt gesloten. Men brengt waskaarsen in de zaal.

De vier ontwerpen van wet worden in omvrage gebragt en alle aangenomen; de eerste, betrekkelijk de overschrijving der *f* 500,000, met 57 tegen 43 stemmen; de tweede, omtrent de buitengewone uitgaven voor 1826, met 79 tegen 21 stemmen, de derde, bepalende de middelen ter bestrijding van de buitengewone uitgaven over 1826, met 68 tegen 32 stemmen; en eindelijk, de vierde, vaststellende de som, over 1826, tot aankoop en aflossing der openbare schuld, met eenparigheid van stemmen.

Alle deze ontwerpen zullen aan de eerste kamer worden verzonden.

De zitting wordt opgeheven ten 5 ure en voor eenen onbepaalden tijd geadjourneerd.

WEENEN, den 13. December.

De *Oostenrijksche Beobachter* meldt het volgende:

»Volgens brieven uit Triest had men aldaar, door een schip uit Prevesa, de tijding ontvangen, dat de vloot van den kapudan-pacha den 25. November voor Missolonghi aangekomen was, weshalve men de spoedige overgave der vesting verwachtte. Het gerucht liep, dat de regerings-commissie (van West-Griekenland) bij de aannadering der gemelde vloot, Missolonghi verlaten had en naar Zante gevlugt was.

KOPENHAGEN, den 10. December.

De berigten uit de provincien zijn vol van de treurigste bijzonderheden over de onheilen, in de eerste dagen dezer maand door stormen aangerigt. 26 schepen te Laeso zijn vergaan. De Noordzee heeft op drie plaatsen de naauwe landtong doorgebroken, welke de gemeenschap tusschen Agger en Harboöre daarstelt, zoodat een gedeelte van den weg onbruikbaar voor rijtuigen is.

LONDEN, den 15. December.

Uit Buenos-Aijres (Zuid-Amerika) meldt men het volgende: — In de zitting van de kamer der vertegenwoordigers, van den 26. September, is de vraag der vrijheid van godsdienst behandeld; het rapport van het Committé omtrent het ontwerp van wet is gelezen. Vermits dit ontwerp slechts een artikel behelsde, van den volgenden inhoud: » Het regt, om God naar de inspraak van zijn geweten te dienen, is onschendbaar op het grondgebied der Republiek" heeft het Committé, na breedvoerig de gronden tot aanneming dezer wet ontwikkeld te hebben, de volgende bijvoeging voorgesteld:

2. Wanneer eenig kerkgenootschap tempels, kapellen en kerkhoven in dezen staat mogt willen oprigten, zal daarvan vooraf aan het gouvernement worden kennis gegeven.

ARNHEM, den 21. December.

In den vroegen morgen van den 17. dezer verspreidde zich hier het gerucht, dat Z. M. keizer *Alexander* plotseling was overleden. De tijding werd gezegd te berusten op brieven van estafetten uit Duitschland, die 's avonds te voren hier door gekomen waren. Intusschen vond men daarvan niets in de Duitsche nieuwsbladen, welke Zaturdag en Zondag alhier aankwamen. Eerst in de Frankforter *Ober-Post-Ambts-Zeitung* van den 17., welke Maandag alhier werd ontvangen, vond men een berigt, dat aldaar bij het Russische gezantschap een kourier was aangekomen met de tijding, dat de keizer van Rusland den 1. dezer te Tangarog was overleden. In het nommer van den volgenden dag echter, meldde hetzelfde nieuwsblad, dat er wel een koerier met de gemelde tijding was aangekomen, maar niet bij het Russische gezantschap. Middelerwijl was ook de Hamburger Correspondent ontvangen, die een berigt uit Berlijn behelsde, dat aldaar de tijding van den dood van keizer *Alexander* was aangekomen. Ook de Courant van Kassel, van den 15. dezer, gaf dit op als een gerucht, hetwelk aldaar liep; terwijl die van den 17. het volgende meldt: — » Men heeft » dezen morgen *particuliere* berigten uit Berlijn ontvangen, welke mel- » den, dat aldaar verscheidene estafetten de treurige tijding aangebragt » hebben van den dood des keizers van Rusland. (Een Engelsch koe- » rier, die in den nacht van den 14. is gepasseerd, heeft dezelfde tijding gebragt.)" Van een Engelsch koerier met zoodanige tijding lezen wij ook in de berigten uit Brussel en uit 's Gravenhage. Intusschen wordt in geen van alle dezer berigten, behalve in het eerste uit Frankfort, dat onnaauwkeurig is bevonden, gemeld *op welken dag* de keizer zou zijn overleden; terwijl alle ook weinig of geen bijzonderheden van deszelfs afsterven behelzen. Heden is de Pruissische Staats-Courant tot den 17. December alhier ontvangen, en in dezelve vindt men nog niets van 's keizers dood. Van hoe vele kanten dan het berigt daarvan zij ontvangen, schijnt de volledige zekerheid der gebeurtenis nog niet te kunnen aangenomen worden.

De berigten, waarvan wij spreken, hebben de vraag doen geboren worden, wie de opvolger van keizer *Alexander* zou zijn. Sommigen noemen zonder bedenking 's keizers oudsten broeder *Constantijn*, geboren den 8. Mei 1779, anderen zijnen jongsten broeder *Michiel*, geboren den 9. Februarij 1798, die bij testament tot opvolger zou benoemd zijn; terwijl men intusschen in den koninklijken almanak van Pruissen het volgende vindt aangeteekend: *de groot-hertog Nicolaas*, broeder des keizers, geboren den 7. Julij 1796, *vermoedelijke erfgenaam van den troon.*

Van den 22. December.

Een Fransch ministerieel blad, van den 19. dezer, behelst het volgende telegrafisch berigt uit Straatsburg, den 17. December 1825: » De minister van Frankrijk te Berlijn aan den president van den raad van ministers. De keizer van Rusland is, na eene ziekte van eenige dagen, te Taganrog overleden. De estafette, welke deze tijding heeft gebragt, is den 8. dezer uit Warschau vertrokken. De groot-hertogen *Constantijn* en *Michiel* waren uit die hoofdstad nog niet naar Petersburg vertrokken." — Het bedoelde ministeriele blad noemt *Constantijn* als opvolger op den keizerlijken troon.

Mengelwerk.

DE DOOD VAN DEN GENERAAL FOY.

Geene gebeurtenis heeft, gedurende eenen geruimen tijd, zoo zeer, wij zeggen niet de algemeene aandacht tot zich getrokken, maar aller belangstelling, aller hartelijkste deelneming gewekt, als de dood van den achtingwaardigen Franschen Volks Vertegenwoordiger, den bekenden en te regt betreurden Generaal FOY, en terwijl slechts duizenden der bewoners van *Parijs* zijn zielloos hulsel ter stille grafplaats hebben verzeld, gelooven wij te kunnen verzekeren, dat millioenen, zoo in, als buiten *Frankrijk*, zijnen vroegen dood betreuren. Welke gewigtige lessen prediken niet de waarlijk treffende berigten, omtrent de uitvaart van dezen moedigen verdediger van 's volks vrijheden aan allen, die niet slechts de gebeurtenissen, maar ook derzelver inwendigste roerselen en drijfveren gadeslaan! Reeds waanden zij, die alleen de uitwendige gedaante der dingen aanschouwen, dat het vroeger oververlichte en van den vrijheidszwijmel bevangen *Frankrijk*, zijnen nek gewillig had gekromd onder den ijzeren schepter van geestelijk en wereldlijk *ultraisme*, toen de onverwachte dood van hem, die, schoon door weinigen ondersteund, pal stond in het midden der onderdrukkers van de voorregten des volks, de een tijd lang gesmoorde ware meening des Franschen volks, met vernieuwde kracht deed ontwaken, en een nieuw bewijs voor de zoo menigwerf gepredikte, en zoo menigwerf miskende leer leverde, dat de vrije uiting van gevoelens wel een tijd lang door geweld kan worden onderdrukt, doch dat de gevoelens zelve door geene magt ter wereld kunnen worden uitgeroeid. Waarlijk, zoo immer, dan was hier, ingevolge het bekende spreekwoord, de stem des volks de stem Gods, en nooit is aan ware deugd een vrijwilliger en schooner offer gebragt, dan in de slechts door tranen afgebrokene stilte dergenen, die uit alle rangen en standen den lijkstoet van dezen edelen onder de edelen hebben vergezeld. En waardoor heeft de zoo geachte overledene deze algemeene neerslagtigheid om zijnen dood, deze eenige hulde, duurzamer dan marmer en ijzer, verdiend? Door, getrouw aan zijne beginselen, met onwrikbaren moed, en daaraan geëvenredigde kracht van taal, de hem toebetrouwde belangen zijns volks tegen de aanmatigingen en geweldenarijen eener rustelooze factie te verdedigen, en dat wel te verdedigen zonder gewenscht gevolg; want hieruit alleen kan men zien, dat de vereering zijner nagedachtenis geenszins eene dier ijdele loftuitingen is, die de vleijerij aan de welgelukte pogingen des gewelds brengt, maar de onomgekochte lofspraak van alle weldenkenden aan den adel zijns harten en de zuiverheid zijner beginselen. — Hierin ligt de oplossing des raadsels, waarom de werelddwinger, die de overwinning aan zijne zegekar geboeid had, onopgemerkt ten grave zinkt. Waarom de in het purper geboren Vorst, zonder ware tranen der weemoed, tot zijne vaderen vergaderd wordt, wanneer de roem van helden en staatslieden, die de lotgevallen van volkeren en werelddeelen naar welgevallen regelden, met hunne verstijfde ligchamen begraven wordt; krachtig, ja zelfs gelukkig mogen hunne daden op hunnen leeftijd gewerkt hebben; de adeldom hunner beginselen, de ware deugd des harten is den volke niet gebleken.

Treedt dan nader, gij gekroonde volkeren-beheerschers! en leest bij de door dankbaarheid opgerigte eerzuil van den edelen FOY, dat ook uwe ware grootheid op de onddubbelzinnige liefde van de weldenkenden uwer natie rust, en dat de tranen der dankbaarheid van een door u gelukkig gemaakt volk, schooner paarlen aan uwe kroon zijn, dan die door voortgezweepte slaven uit de diepte der zeeën worden opgedolven!

Treedt nader tot FOY's stille rustplaats, gij helden, die uwen naam met bloedige letteren in de geschiedenis hebt gegrift, en leest, dat gij eerst dan de redders uwes vaderlands, de roem uwer tijdgenooten verdient genaamd te worden, wanneer gij door ondubbelzinnige bewijzen hebt getoond, dat wonden te slaan uw pligt, wonden te heelen uwe behoefte was!

Treedt nader tot het kille gebeente van den vereeuwigden FOY, gij staatslieden, grooten en magtigen der aarde, die uwen ijdelen roem op het wel slagen der kunstgrepen eener looze staatkunde vestigt, en die waant genoeg voor de glorie van uwen naam te hebben verrigt, wanneer gij aan de ingebeelde belangen der Vorsten, welke gij dient, alles hebt opgeofferd, en leert uit het u hier gegeven voorbeeld, dat, wanneer de edelheid uwer beginselen niet het ware gehalte uwer verrigtingen uitmaakt, de gouden letteren der vleijerij bij uwen dood in woorden der verwensching verkeeren!

Treedt eindelijk vooral nader, gij vertegenwoordigers van alle naar liberale grondbeginselen beheerschte volkeren! en leert het gevaarvolle, maar tevens het oneindig heerlijke uwer bestemming bij FOY's plegtige uitvaart kennen. Hebben eigenbelang, baatzucht, ijdelheid, gunstbejag, posten-kuiperijen, kruisen- en linten-bedelarij u ten drijfveer verstrekt, om naar den rang van verdediger van 's volks vrijheden te dingen, welke gij reeds bij u zelven besloten hebt aan uwe belangen op te offeren, verlaat dan ijlings den drempel, waar slechts deugd tot roem behoort te voeren, of zweert de lage driften af, die niet altijd door den mantel der huichelarij kunnen worden bedekt, en die, vroeg of laat, uwen naam met eeuwige schande zullen brandmerken; doch wanneer gij, door 's volks vrije keuze daartoe geroepen, het heilige voornemen hebt opgevat, en werkelijk volbrengt om steeds naar uwe inwendige overtuiging te spreken en deze inwendige overtuiging met alle kracht van redenen voor te staan, laat dan ook geen onwil van gunsten verdeelende Vorsten, geene bedreigingen van volkverdrukkende Ministers, geene lastertaal eener opgeruide menigte u op den ingeslagen weg doen wankelen, en, welke dan ook de uitslag uwer pogingen zijn moge, eenmaal zal een dankbaar volk u ter laatste woonplaats dragen, uwe asch zegenen en uwen naam, met dien van den onvergetelijken FOY, aan het nageslacht overbrengen.

ARNHEM, den 22. December.

Het water is hoog in den Rijn aan de paal:

Den 21. Dec. 3 El 2 Palm 5 Duim; gewassen 5 D. gevallen 0 D.
Den 22. dito. 3 El 2 Palm 5 Duim; gewassen 5 D. gevallen 10 D.

SCHOUWBURG TE ARNHEM,

Onder Directie van Mejufvrouw A. C. OTTINGH.

Op Donderdag den 22. December 1825.

HET BURGTSPOOK, OF DE VERVOLGDE DEUGD,

Zeer beroemd Ridder-Tooneelspel in 3 Bedrijven, naar het Fransch, door den Vriendenkring: *Arbeid in Rust*, versierd met alle de daartoe behoorende geheele Nieuwe Decoratien en Costumes. Het stuk speelt in *Engeland* en valt voor in de dertiende Eeuw.

Na hetzelve:

LIEFDE BY VERGISSING, OF DE *Advertentie in de Haarlemsche Courant, van den 19. en 22. Februarij 1825.*

Blijspel, met Zang.

---

§ § § † † § Met gunstige toestemming van de Edel Achtbare Heeren Burgemeester en Wethouderen der Stad *Arnhem*, hebben de Heeren *LEWIN* en *MANVILLE* de eer het Publiek te berigten, dat zij met hun Gezelschap Pantomimisten van den Koninklijken Schouwburg te *Londen* en den Keizerlijken te *Weenen*, op Dingsdag den 27. December 1825, eene Tooneelvoorstelling zullen geven, bestaande in:

DE GOUDEN SLEUTEL OF DE GEBOMBARDEERDE ARLEQUIN, Groot Ballet-Pantomime, in twee Bedrijven, met deszelfs Gedaante veranderingen, enz., enz., enz., van den Heer *J. L. LEWIN*; van een en ander zal nader berigt gegeven worden, door de rond te brengen biljetten.

Op den 16. December 1825, is, op deszelfs Landgoed DAALHUIZEN bij VELP, in den ouderdom van omtrent 74 jaren, overleden de Heer en Mr. GERARD VAN HASSELT.

Het behaagde den Almagtigen heden nacht, tot mijne bittere droefheid, tot zich te roepen mijnen teedergeliefden Echtgenoot ALEXANDER PHILIP HAAS, in leven Medicinae Doctor alhier, in den ouderdom van bijna veertig jaren, na eene allergenoegelijkste Echtverbintenis van d[illegible] jaren, mij nalatende twee jonge onnozele kinderen, nog te jong, om hun verlies te kunnen beseffen. Dienende deze tot kennisgeving aan Vrienden en Bekenden, zoo binnen als buiten deze Stad, met verzoek van brieven van rouwbeklag verschoond te blijven.

JOHANNA JACOBS,
Wed. A. P. HAAS.

Mede namens Behuwd-Vader, Broeders en Zuster[s].

AMSTERDAM, den 18. December 1825.

---

† † † § § § Het PLAATSELYK BESTUUR van *Winterswijk*, met goedkeuring van Hun Edele Groot Achtbare de Heeren Gedeputeerde Staten der Provincie *Gelderland*, eene Fransche SCHOOLHOUDER[S] willende aanstellen, worden zij, die genegen zijn dien Post te vullen, uitgenoodigd, om zich, met overlegging van Acten van toelating en Getuigschriften van kunde en goed zedelijk gedrag, vóór het einde der maand Februarij des jaars 1826, in persoon of met vrachtvrije brieven bij den Heer Burgemeester alhier aan te melden; zullende de tijd, tot het houden van het vergelijkend examen, nader worden bekend gemaakt.

De voordeelen aan dezen Post verbonden zijn: Eene jaarwedde van *een honderd en vijftig guldens*, en verders hetgeen dat door een aanzienlijk getal Leerlingen voor onderwijs betaald zal worden.

Winterswijk, den 15. December 1825.

Ter ordonnantie,
J. B. ROELVINK, Bz.,
Secretaris.

---

§ § § § § † Daar het ARMBESTUUR van het Dorp *Velp* bij *Arnhem*, gaarne zag, dat zich in hetzelve een WOLKAMMER met der woon nederzette, ten einde de behoeftigen, door hetzelve bedeeld wordende, behoorlijk werk te verschaffen: zoo noodigt voornoemd Bestuur diegenen, welke hiertoe genegen en bekwaam mogten zijn, uit, om zich, voor primo Februarij 1826, bij deszelfs President, den Wel Edelen Heer en Mr. *L. J. VAN DER SLUYS*, te vervoegen, ten einde op billijke en zeer aannemelijke voorwaarden in onderhandeling te treden.

---

§ † § † † § De Notaris *L. FROWEIN*, residerende te *Zevenaar*, zal, op genot van hooggeld, in perceelen of in massa, publiek, op Woensdag den 28. December 1825, doen inzetten, en op Woensdag den 11. Januarij 1826, telkens des voormiddags ten *half elf* ure, ten huize van *F. BORGER* te *Duiven*, finaal verkoopen, eene HOFSTEDE, genaamd de *Poelwijk*, gelegen bij het Dorp *Duiven*, bestaande in een HUIS, ACHTERHUIS, SCHUUR, BERG, POMPE, TUIN, BOOMGAARD en BOUWLAND, benevens nog onderscheidene in de Gemeente *Duiven* gelegene perceelen BOUWLAND en de WEIDE, genaamd de *Brunemate*, aan den Zandweg gelegen, alles te zamen groot 18 bunders 92 roeden 63 ellen, aan *J. VAN HUET*, te *Duiven*, en deszelfs Kinderen toebehoorende, en waaromtrent nadere informatien te bekomen zijn bij den Heer *P. S. NASS*, Burgemeester van *Duiven*, en voormelden Notaris *FROWEIN*, te Zevenaar.

NB. Ouders of Voogden, genegen zijnde hunne Kinderen of Pupillen, Onderwijs te doen geven in de TEEKEN-, BOUW- en DOORZIGTKUNDE, of zulks te doen voortzetten gedurende den loop van 't jaar 1826, worden verzocht zich te vervoegen bij eene Commissie der Directie van het Genootschap *KUNSTOEFENING*, te *Arnhem*, die daartoe zal vaceren op *Donderdag* en *Vrijdag* den 29 en 30. December 1825, des morgens van *tien* tot *twee* uren, ten huize van den Penningmeester van het Genootschap voornoemd, Mr. *A. A. PASTEUR*, in de Weverstraat, Lett. C., No. 47.

Arnhem, den 19. December 1825.

S. VAN BRONKHORST,
Secretaris.

A R N H E M.

De Tandmeester LEHMAN JOSEPH SON,

Zal, tot Zaturdag den 24. December, ten huize van den Kastelein *ROBERT*, in de *Brabandsche Kroon*, te *Arnhem*, alle gebreken der TANDEN te spreken of te ontbieden.

Te ARNHEM, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.